

ทักษะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

Administrators' Skills Affecting Learning Management of Teacher in Digital Era Under Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 1

¹สุภาวดี สีวัน, ²สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ และ ³จารุวรรณ เขียวน้ำชุม

¹Suphawadee Seewan, ²Sumalee Sriputtarin and ³Jaruwan Kheawnamchum

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

Faculty of Education, Nakhon Phanom University, Thailand

E-mail: 666150110409@npu.ac.th¹, sumaleesripud@hotmail.com², jaruwan_jaru@npu.ac.th³

Received January 31, 2025; Revised February 17, 2025; Accepted March 17, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร 2) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารกับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล และ 4) เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ของทักษะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ พื้นที่วิจัย คือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง คือผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 61 คน และครู จำนวน 258 คน รวมทั้งสิ้น 319 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบใช้เกณฑ์ร้อยละ โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) แบบสอบถามทักษะของผู้บริหาร (2) แบบสอบถามการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1. ทักษะของผู้บริหาร โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก จำแนกตามสถานภาพพบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน 2. การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก จำแนกตามสถานภาพ พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ทักษะของผู้บริหารกับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 4. ตัวแปรทักษะของผู้บริหารที่ร่วมส่งผลต่อการจัดการ

เรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล มี 4 ทักษะ โดยรวมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 53 งานวิจัยนี้สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหาร และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

คำสำคัญ: ทักษะของผู้บริหาร ; การจัดการเรียนรู้ของครู; ยุคดิจิทัล

Abstract

The rapid changes in the world caused by advanced and modern technology require teachers to develop learning management that can develop learners to their fullest potential. The purposes of this research were to (1) study and compare the administrators' skills; (2) study and compare the learning management of teachers in the digital era; (3) study the relationship between the administrators' skills and the learning management of teachers in the digital era; and (4) study the predictive power of the administrators' skills affecting the learning management of teachers in the digital era under Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 1. The samples consisted of 319 school administrators and teachers who followed the percent criterion in the sample size specification, selected by stratified random sampling. The instruments used were two aspects of five-rating scale questionnaires: (1) a questionnaire on the administrators' skills, and (2) a questionnaire on the learning management of teachers in the digital era. The statistics employed were percentage, mean, standard deviation, t-test (Independent samples), one-way analysis of variance, Pearson's correlation coefficient, and multiple regression stepwise analysis.

The results revealed that 1. the overall administrators' skills were at the high level. In comparison, the overall administrators' skills classified by status and classified by school size revealed non-significant differences. 2. The overall learning management of teachers in the digital era was at a high level. In comparison, the overall learning management of teachers classified by status revealed non-significant differences, while the results revealed that there was a statistically significant difference at the .01 level. 3. The administrators' skills and the learning management of teachers in the digital era revealed quite a high significant positive correlation at the .01 level. 4. There were four variables in administrators' skills that affected the learning management of teachers in the digital era. They could be predicted up to 53 percent. This research can use the data obtained as a guideline for developing the skills of administrators and can use the data obtained as a guideline for developing the learning management of teachers in the digital age to be efficient and effective.

Keywords: Administrators' Skills; Learning Management of Teachers; The digital Era

บทนำ

ปัจจุบันการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การจัดการศึกษามีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สังคม ประเทศชาติ และความสำเร็จของการจัดการศึกษาในสถานศึกษาเกิดจากความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษากับผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งบุคคลที่เป็นปัจจัยสำคัญในการนำสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีผลต่อความสำเร็จหรือประสิทธิภาพของสถานศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาที่จะนำสถานศึกษาไปสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ทันต่อยุคสมัย โดยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพสูงสุดตามความสนใจและความถนัดของตนเองผ่านสื่อและเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายและทันสมัย ดังนั้นการจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีทักษะการบริหารสถานศึกษาควบคู่ไปกับการมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ นำองค์กรพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่อง (สิรินภา อุปละวงศ์ และ คณะ, 2567) อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความเป็นผู้นำที่มีความรู้ความสามารถมีทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานให้ประสบความสำเร็จและต้องได้รับการพัฒนาอยู่เสมอ

ครูผู้สอนผู้ซึ่งมีบทบาทสำคัญใน การจัดการเรียนรู้ ต้องตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาตนเองด้านการเรียนรู้ และการฝึกฝนทักษะ ผ่านการกำหนดเป้าหมาย การวางแผนการเรียนรู้ การแสวงหาวิธีการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเป็นการเรียนการสอน ที่ไม่เน้นการสอนเนื้อหาในหลักสูตร แต่จะเน้นการนำเนื้อหามาประยุกต์ใช้หรือต่อยอดทางความคิดและการจัดการเรียนรู้ทักษะและความรู้ที่จำเป็นให้ ครูยุคดิจิทัลต้องเป็นนักจัดการที่ดี จัดการให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยลงมือปฏิบัติ และต้องเปลี่ยนการสอบเป็นการประเมินเพื่อการพัฒนาปรับปรุง และมีเทคนิคในการทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข

บทความนี้นำเสนอทักษะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อสร้างแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารและการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุดกับโรงเรียนยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารกับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

4. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ของทักษะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

การทบทวนวรรณกรรม

1. ทักษะของผู้บริหาร ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านทักษะทางเทคนิค หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดการและดำเนินการกระบวนการต่าง ๆ ภายในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทักษะเหล่านี้ครอบคลุมการวางแผน การจัดการองค์กร การนำทีม การควบคุม การตัดสินใจ การสื่อสาร การจัดการการเปลี่ยนแปลง การเจรจาต่อรอง การแก้ไขปัญหา และการบริหารเวลา ซึ่งทั้งหมดนี้ช่วยให้ผู้บริหารสามารถดำเนินงานและนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

1.2 ด้านทักษะมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารเกี่ยวกับการสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทั้งภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งรวมถึงการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างความไว้วางใจและความเข้าใจ การตอบสนองต่อความต้องการและความรู้สึกของผู้อื่น การสร้างแรงจูงใจ และการทำงานร่วมกับทีมอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึงความสามารถในการแก้ไขข้อขัดแย้งและการสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกัน ทักษะนี้ช่วยให้ผู้บริหารนำพาทีมไปสู่ความสำเร็จและสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีในองค์กร

1.3 ด้านทักษะความคิดรวบยอด หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารเกี่ยวกับการมองเห็นภาพรวมขององค์กรและการดำเนินงานอย่างชัดเจน รวมถึงการคิดเชิงระบบและเชิงกลยุทธ์ ผู้บริหารที่มีทักษะนี้สามารถวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์อย่างรอบด้าน คาดการณ์แนวโน้มในอนาคต และเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน นอกจากนี้ยังสามารถวางแผนกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ด้านทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการพูด การฟัง และการเขียน การชี้แจงข้อมูลอย่างชัดเจน การสร้างความเข้าใจร่วมกัน การให้และรับข้อเสนอแนะ การเจรจาต่อรอง และการจัดการกับความขัดแย้ง ทักษะนี้ช่วยสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือในทีมงาน สร้างแรงจูงใจ และนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ความสามารถและความรู้ของผู้บริหารเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการองค์กร ซึ่งรวมถึงการใช้ซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน การวิเคราะห์ข้อมูล การสื่อสารผ่านระบบดิจิทัล และการจัดการข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะเหล่านี้ช่วยให้ผู้บริหาร

สามารถตัดสินใจได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในองค์กร

2. การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการออกแบบการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ใช้เทคนิคและกลยุทธ์เพื่อวางแผนและสร้างรูปแบบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดสำหรับผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความต้องการและลักษณะของผู้เรียน และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อให้ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในสถานการณ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป

2.2 ด้านเนื้อหา หมายถึง การใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจและเข้าถึงได้ง่าย การออกแบบการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการสอนแบบดั้งเดิมและดิจิทัล การใช้สื่อดิจิทัลและแอปพลิเคชันการเรียนรู้ในการปรับปรุงเนื้อหาอย่างต่อเนื่องตามข้อมูลและความต้องการของนักเรียน การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีการโต้ตอบ และการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับโลกยุคดิจิทัล

2.3 ด้านเทคโนโลยี หมายถึง ความเข้าใจและทักษะของครูเกี่ยวกับการใช้และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยหลายด้านต่าง ๆ เช่น การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และแอปพลิเคชันการศึกษาในการสอน การสร้างและจัดการระบบการเรียนการสอนออนไลน์ การใช้เทคโนโลยีในการติดตามความคืบหน้าและประเมินผลการเรียนรู้ และการสอนทักษะการใช้เทคโนโลยีให้กับนักเรียน สามารถปรับใช้การสอนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงไปตามเทคโนโลยีใหม่ ๆ และสามารถสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงขึ้นได้ในยุคที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการศึกษาและการเรียนรู้ของนักเรียนในปัจจุบัน

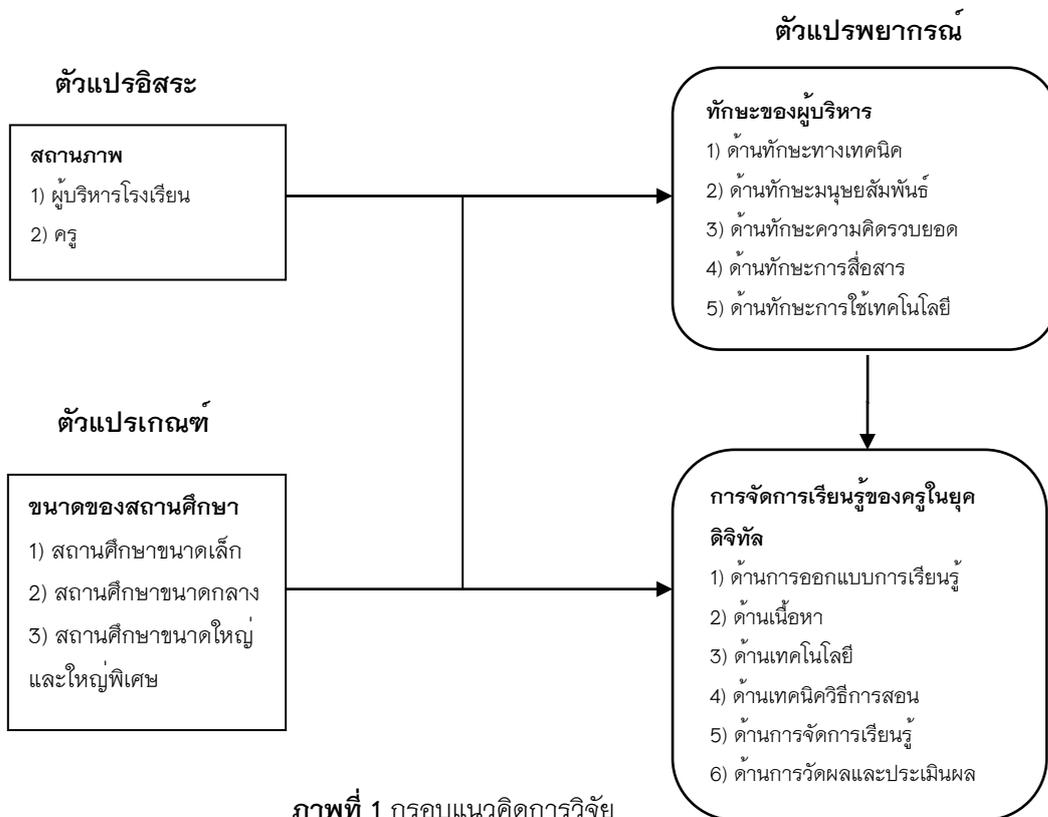
2.4 ด้านเทคนิควิธีการสอน หมายถึง กลยุทธ์และวิธีการที่ครูใช้ในการถ่ายทอดความรู้และทักษะให้แก่แก่นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่น น่าสนใจ และสามารถกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน เทคนิคการสอนนี้มีหลากหลายรูปแบบ เช่น การสอนแบบบรรยาย การทำงานกลุ่ม การปฏิบัติจริง การใช้เทคโนโลยี และการแก้ปัญหา การเลือกใช้เทคนิคที่เหมาะสมช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา พัฒนาทักษะ และนำความรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

2.5 ด้านการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำเทคโนโลยีดิจิทัลและสื่อสารสนเทศมาใช้ในการสอนและการจัดการชั้นเรียน เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและทันสมัยมากขึ้น ครูต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ เช่น การใช้สื่อออนไลน์ การสร้างเนื้อหาการเรียนการสอนในรูปแบบดิจิทัล การใช้แพลตฟอร์มการสอนออนไลน์

2.6 ด้านการวัดผลและประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ครูใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลในการติดตาม ตรวจสอบ และวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของนักเรียน การวัดผลและประเมินผลในลักษณะนี้ช่วยให้ครูสามารถประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและแม่นยำมากขึ้น รวมถึงสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของนักเรียนแต่ละคนได้มากขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยสังเคราะห์และกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ตามแนวคิด/ทฤษฎีของ Katz (1995); Mwinzi (2016); นพพงษ์ บุญจิตราดุล (2557); แพรดาว สมองผัน (2557); ชัยยนต์ เพาพาน (2559); ไชยา ภาวะบุตร (2560); พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2560); อรสา มาสิงห์ (2560); จิตีมา วรณศรี (2564) ประกอบด้วยทักษะของผู้บริหาร 5 ด้าน และผู้วิจัยสังเคราะห์และกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ตามแนวคิด/ทฤษฎีของ Matthew et al. (2013); Crompton (2017); ศุภลักษณ์ จันทอง (2558); ขนิษฐา ตั้งวรลิตธิชัย (2563); ชานนท์ คำบิวทา และ คณะ (2565); ทิพย์วิมล วังแก้วหิรัญ และ ศรีนทร มีขอบทอง (2565); มัตติกา ผาลี (2566); บัณฑิต ทิพากร (2564) ประกอบด้วยการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล 6 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 2,721 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 226 คน และครู จำนวน 2,495 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 319 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 61 คน และครู 258 คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบใช้เกณฑ์ร้อยละ และการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

ขั้นที่ 1 สุ่มกลุ่มตัวอย่างตามขนาดโรงเรียน โดยการกำหนดขนาดโรงเรียน เป็นขั้นในการสุ่ม

ขั้นที่ 2 จากกลุ่มตัวอย่างในขั้นที่ 1 ทำการสุ่มตามสถานภาพให้ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียนและครู ตามขนาดกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ และใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากมีโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

แบบสอบถาม เรื่อง ทักษะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล มี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพและขนาดสถานศึกษา ตอนที่ 2 แบบสอบถามทักษะของผู้บริหาร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตอนที่ 3 แบบสอบถามการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

แบบสอบถามฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนหาค่าดัชนีชี้วัดความสอดคล้องของข้อคำถาม (IC) ซึ่งมีค่าระหว่าง .80 – 1.00 และได้ทำการทดสอบค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .89 และ .90 ตามลำดับ จึงถือว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามส่งถึงโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ระหว่างเดือน ตุลาคม ถึงเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2567 นำข้อมูลเชิงปริมาณมาวิเคราะห์ด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที (t-test แบบ Independent Samples) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าทักษะของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 5 ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านที่ 6 ด้านทักษะการสื่อสาร

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับพฤติกรรม ทักษะของผู้บริหาร ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยรวมรายด้าน

ทักษะของผู้บริหาร	ระดับพฤติกรรม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1) ด้านทักษะทางเทคนิค	4.39	.48	มาก
2) ด้านทักษะมนุษยสัมพันธ์	4.35	.48	มาก
3) ด้านทักษะความคิดรวบยอด	4.40	.45	มาก
4) ด้านทักษะการสื่อสาร	4.33	.47	มาก
5) ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.41	.41	มาก
รวม	4.38	.40	มาก

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 3 ด้านความรู้เทคโนโลยี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านที่ 5 ด้านการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยรวมรายด้าน

การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล	ระดับการปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1) ด้านการออกแบบการเรียนรู้	4.35	.48	มาก
2) ด้านความรู้เนื้อหา	4.36	.43	มาก
3) ด้านความรู้เทคโนโลยี	4.40	.43	มาก
4) ด้านเทคนิควิธีการสอน	4.35	.41	มาก
5) ด้านการจัดการเรียนรู้	4.34	.57	มาก
6) ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.37	.56	มาก
รวม	4.36	.35	มาก

วัตถุประสงค์ที่ 3. ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารกับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่าโดยภาพรวม ทักษะของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = 0.72$) กับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วเรียงลำดับความสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้ดังนี้

ทักษะของผู้บริหารด้านทักษะมนุษยสัมพันธ์ ด้านทักษะทางเทคนิค และด้านทักษะการสื่อสาร มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างสูงกับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะความคิดรวบยอด มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางกับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารกับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆	Y
X ₁	1.00	.74**	.72**	.72**	.61**	.88**	.72**	.60**	.69**	.45**	.27**	.29**	.66**
X ₂		1.00	.76**	.79**	.65**	.91**	.71**	.63**	.68**	.47**	.26**	.31**	.67**
X ₃			1.00	.74**	.57**	.87**	.67**	.57**	.68**	.35**	.13*	.17**	.56**
X ₄				1.00	.61**	.89**	.68**	.60**	.69**	.45**	.22**	.27**	.64**
X ₅					1.00	.78**	.61**	.70**	.63**	.46**	.15**	.13**	.58**
X						1.00	.78**	.71**	.78**	.50**	.24**	.27**	.72**
Y ₁							1.00	.69**	.73**	.42**	.21**	.21**	.71**
Y ₂								1.00	.69**	.46**	.14*	.13*	.67**
Y ₃									1.00	.42**	.18**	.24**	.71**
Y ₄										1.00	.70**	.63**	.83**
Y ₅											1.00	.83**	.74**
Y ₆												1.00	.74**
Y													1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัตถุประสงค์ที่ 4. ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์หาอำนาจพยากรณ์ทักษะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 4 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 สามารถเรียงลำดับจากตัวแปรพยากรณ์ที่มีค่า Beta สูงไปต่ำได้ดังนี้ ด้านทักษะมนุษยสัมพันธ์ (X₂) ด้านทักษะทางเทคนิค (X₁) ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (X₅) สามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านทักษะการสื่อสาร (X₄) สามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ด้าน ร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 53 (R₂ = .53) ดังรายละเอียดตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์หาอำนาจพยากรณ์ทักษะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ตัวแปร	B	SEb	Beta	t	Sig
ด้านทักษะมนุษยสัมพันธ์ (X2)	1.83	.05	.52	3.56**	.00
ด้านทักษะทางเทคนิค (X1)	.21	.05	.28	4.52**	.00
ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (X5)	.13	.05	.15	2.94**	.01
ด้านทักษะการสื่อสาร (X4)	.11	.05	.14	2.14*	.03

R = .73 R2 = .53 R2adj = .53 SEest = .24 F = 91.10 a = 1.62

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณข้างต้น สามารถเขียนสมการ ได้ดังนี้
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 1.62 + 1.83X_2 + .21X_1 + .13X_5 + .11X_4$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Zy' = .52Z_2 + .28Z_1 + .15Z_5 + .14Z_4$$

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ทักษะของผู้บริหารของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนมีความสามารถ ความคล่องแคล่ว ความชำนาญ และมีอิทธิพลเหนือคนอื่น คุณลักษณะที่สำคัญของการเป็นผู้นำที่มีประสิทธิผล ที่จะช่วยให้การบริหารสถานศึกษามีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลในองค์การ นำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาที่มีคุณภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Mondy & Premeaux (1995) ที่กล่าวว่า ทักษะการบริหารนั้นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้บริหารที่ประสบผลสำเร็จต้องมีความรู้ความสามารถและทักษะในการจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรินทร์ จันทโร (2563) ที่ได้ทำการวิจัย ทักษะการบริหารกับการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน พบว่า ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรัชญา สังชาติรี และทัศนาศรี (2566) ได้ทำการวิจัย ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) พบว่า ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐาน ด้วยความมุ่งมั่น ทุ่มเทการสอนอย่างเต็มเวลา และเต็มความสามารถเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ศึกษาและวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีการออกแบบ วางแผน และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนอง ความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสติปัญญา ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาทั้งระบบอย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับวิจัยของ รัตนา แปะโค, จินดา ลาโพธิ์ และ ชรินดา พิมพ์บุตร (2567) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู ในยุคดิจิทัล โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารกับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีการร่วมกันกำหนดมาตรฐานการศึกษา ออกแบบการจัดการเรียนรู้ สร้างสรรค์ประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้อยู่ในแนวทางที่เหมาะสม ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยช่วยในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาทั้งระบบอย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิรินภา อุปละวงค์ และ คณะ (2567) พบว่า ทักษะของผู้บริหารโรงเรียนกับสมรรถนะของครูมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 4 พบว่า ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของทักษะของผู้บริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มี 4 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านทักษะมนุษยสัมพันธ์ ด้านทักษะทางเทคนิค ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะการสื่อสารโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) อยู่ระหว่าง .57-.79 โดยตัวแปรทั้ง 4 ด้าน ร่วมกันทำนายอธิบายความแปรปรวนการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ได้ร้อยละ 53 ($R^2 = .53$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้ของครูอยู่ภายใต้การบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จะเกิดประสิทธิผล ต้องอาศัยทักษะการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการริเริ่มสิ่งใหม่ ทักษะทางเทคโนโลยี และการใช้ดิจิทัลมาช่วยในการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย น่าสนใจทันสถานการณ์ ทักษะการกำหนดวิสัยทัศน์ ที่ครอบคลุมและชัดเจน ส่งผลให้เป้าหมายการทำงานของ

สถานศึกษาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกิดการทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับวิจัยของ คิริชัย สงพัฒน์, จิตติมาภรณ์ สีหะวงษ์ และสิริภัสสรา สุขชี (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัด การเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ได้ร้อยละ 59.80 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้ ซึ่งเป็นทักษะที่ช่วยส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล เพิ่มมากขึ้น ดังแผนภาพ

ทักษะมนุษยสัมพันธ์ ทักษะทางเทคนิค ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการสื่อสาร สามารถพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทักษะมนุษยสัมพันธ์ : ความสามารถของผู้บริหารเกี่ยวกับการสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทั้งภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งรวมถึงการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างความไว้วางใจและความเข้าใจ การตอบสนองต่อความต้องการและความรู้สึกของผู้อื่น การสร้างแรงจูงใจ และการทำงานร่วมกับทีมอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึงความสามารถในการแก้ไขข้อขัดแย้งและการสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกัน ทักษะนี้ช่วยให้ผู้บริหารนำพาทีมไปสู่ความสำเร็จและสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีในองค์กร

ทักษะทางเทคนิค : ความสามารถของผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดการและดำเนินการกระบวนการต่าง ๆ ภายในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทักษะเหล่านี้ครอบคลุมการวางแผน การจัดการองค์กร การนำทีม การควบคุม การตัดสินใจ การสื่อสาร การจัดการการเปลี่ยนแปลง การเจรจาต่อรอง การแก้ไขปัญหา และการบริหารเวลา ซึ่งทั้งหมดนี้ช่วยให้ผู้บริหารสามารถดำเนินงานและนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ : ความสามารถและความรู้ของผู้บริหารเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการองค์กร ซึ่งรวมถึงการใช้ซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน การวิเคราะห์ข้อมูล การสื่อสารผ่านระบบดิจิทัล และการจัดการข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะเหล่านี้ช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในองค์กร

ทักษะการสื่อสาร : ความสามารถของผู้บริหารเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการพูด การฟัง และการเขียน การชี้แจงข้อมูลอย่างชัดเจน การสร้างความเข้าใจร่วมกัน การให้และรับข้อเสนอแนะ การเจรจาต่อรอง และการจัดการกับความขัดแย้ง ทักษะนี้ช่วยสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือในทีมงาน สร้างแรงจูงใจ และนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป

ทักษะของผู้บริหาร โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลโดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารกับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล พบว่า โดยภาพรวมทักษะของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ในระดับค่อนข้างสูง อัจฉการพยากรณ์ทักษะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล มี 4 ทักษะที่สามารถพยากรณ์ได้ ได้แก่ ทักษะมนุษยสัมพันธ์ ทักษะทางเทคนิค ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะการสื่อสาร ร่วมกันทำนายอภิปรายความแปรปรวนการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ได้ร้อยละ 53

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผลจากการศึกษาทักษะของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสื่อสาร และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารมีวิธีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมรับรู้ ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมรับผิดชอบ ในสถานศึกษา รวมทั้งสนับสนุนระบบการทำงานแบบทีมให้มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งร่วมขับเคลื่อนองค์กร เปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ระดมแนวความคิดร่วมกัน มาพัฒนาต่อยอดทำให้การปฏิบัติงานต่าง ๆ ในสถานศึกษาประสบความสำเร็จ

1.2 ผลจากการศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านเทคนิควิธีการสอน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเป็นมิตร ดังนั้น ครูควรจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเป็น เพื่อเป็นการผสมผสานความเข้าใจผู้เรียน การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น และการใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจ ครูควรเปิดใจรับฟัง ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ สนุกกับการเรียนรู้ และพัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่

1.3 ผลจากการศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่า ด้านที่ส่งผล คือ ด้านทักษะมนุษยสัมพันธ์ ด้านทักษะทางเทคนิค ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะการสื่อสาร ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านนี้ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาการบริหารการเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษาต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยทักษะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ในสถานศึกษาระดับอื่น ๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และแนวทางพัฒนาทักษะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และเขตอื่น ๆ ต่อไป

2.3 ควรมีการวิจัยทักษะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงาน ด้านต่าง ๆ ในสถานศึกษา เพื่อเพิ่มศักยภาพในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- ชนิษฐา ตั้งวรลิตธิชัย. (2563). *สมศ. แนะ 4 ทักษะครูยุคใหม่ เก่งเทคโนโลยี-สร้างทักษะชีวิต*. สืบค้นจาก <https://www.prachachat.net/education/news-413725>
- จิตติมา วรณศรี. (2564) *การบริหารการจัดการศึกษายุคดิจิทัล*. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- ชานนท์ คำปิวทา, สติพร เซาว์ชัย, วิทยา จันทร์ศิลา และฉลอง ชาตรุประชีวิน. (2565). การวิเคราะห์องค์ประกอบความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 12(5), 139-151. สืบค้นจาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jssr/article/view/258984>
- ชัยยนต์ เพาพาน. (2559). แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานการเป็นผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. *วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 12(1), 1-9. สืบค้นจาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDMKKU/article/view/56340>
- ไชยา ภาวะบุตร. (2560). *ภาวะผู้นำทางวิชาการ Academic Leadership ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560*. สกลนคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทิพย์วิมล วงแก้วหิรัญ และ ศิรินทร มีขอบทอง. (2565). *การพัฒนาทักษะที่จำเป็นของครู ไทยในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย. (2557). *หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา*. นนทบุรี: ตีรณสาร.
- ปรัชญา สังชาติ, ทศนา ประสานตรี และ สุมาลี ศรีพุทธรินทร์. (2566). ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. *วารสารพุทธศาสตร์ มจร.อุบลราชธานี*, 5(1), 19-30.
- พิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2560). ทักษะการบริหารงานของผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษา. *วารสาร มจร. การพัฒนาสังคม*, 3(2), 32-43. สืบค้นจาก <http://ojs.mcu.ac.th/index.php/socdev/article/view/4279>
- แพรวดาว สมองผัน. (2557). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 37(4), 42-50. สืบค้นจาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDKKUJ/article/view/49167>
- มัตติกา ผาสี, ไชยา ภาวะบุตร และ จินดา ลาโพธิ์. (2566). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำครูยุคดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบสำนักงานศึกษาธิการ ภาค 11. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 7(5), 146-162. สืบค้นจาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/JSC/article/download/264153/177282>

- รัตนา แป้โค, จินดา ลาโพธิ์, ชรินดา พิมพบุตร และ วีรวัฒน์ คำแสนพันธ์. (2567). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ในยุคดิจิทัล โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 12(48), 248–258. สืบค้นจาก <https://jeal.snru.ac.th/ArticleView?ArticleID=1487>
- วัชรินทร์ จันทโร. (2563). ทักษะการบริหารกับผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8. *วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล*, 6(2), 86–94. สืบค้นจาก <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/scaj/article/view/237613>
- ศศิตา เพลินจิต. (2558). ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1(การค้นคว้าอิสระ ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ศิริชัย สงฆ์, จิตติมาภรณ์ สีหะวงษ์ และ สิริกัลยา สุขขี. (2566). ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2(วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- ศุภลักษณ์ ทองจีน. (2558). *นวัตกรรมการเรียนรู้ Innovation Learning*. อุตรธานี : ศูนย์การศึกษา ปิงกาฬมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- สิรินภา อุปละวงศ์, สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ และ จารุวรรณ เขียวน้ำชุม. (2567). ทักษะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(3), 1487–1503. สืบค้นจาก https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jmhs1_s/article/view/269868
- อรสา มาสิงห์. (2562). การพัฒนาทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 13(2), 105–118. สืบค้นจาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/journaldru/article/view/253375>
- Crompton, H. (2017). *ISTE Standards for Educators: A Guide for Teachers and Other Professionals*. Retrieved from https://digitalcommons.odu.edu/teachinglearning_books/24
- Katz, R. L. (1995). Skills of an Effective Administrator. *Harvard Business Review*, 33, 33–42.
- Kaume–Mwinzi, R.K. (2016). Administrative and Leadership Innovation in the 21st Century a Secondary School Sub–sector Perspective in Kenya. *Research in Pedagogy*, 6(2), 85–94. <https://doi.org/10.17810/2015.37>

Koehler, M. J., Mishra, P., & Cain, W. (2013). What Is Technological Pedagogical Content Knowledge (TPACK)? *Journal of Education*, 193, 13–19.

<https://doi.org/10.1177/002205741319300303>

Mondy, R. W., & Premeaux, S. R. (1995). Management: Concepts, Practices, and Skills. *Journal of Marketing Theory and Practice*, 3(2), 98–105.